

Nr 392.

Av herr **Mannerskantz m.fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt elektrifiering av statsbanenätet m. m.

I proposition nr 103 framför Kungl. Maj:t vissa förslag för den fortsatta elektrifieringen av det svenska statsbanenätet.

Vi ha i princip intet att invända emot propositionens förslag om elektrifiering av linjerna Gävle—Söderhamn—Kilafors och Alvesta—Karlskrona med Emmaboda—Kalmar. Likväl finna vi det angeläget att redan nu framhålla, hur vanskligt det synes oss att — såsom departementschefen ifrågasätter — tillåta en förskjutning i tiden mellan de olika elektrifieringarna genom att eventuellt ge företräde för elektrifieringen av Trafikbolaget Grängesberg—Oxelösunds järnvägar.

I allt väsentligt ansluta vi oss till de synpunkter järnvägsstyrelsen givit uttryck för beträffande denna fråga. Styrelsen anser det sålunda icke tillrådligt att låta kontinuiteten i elektrifieringsorganisationens verksamhet bli beroende av den enskilda banans åtgärder på ifrågavarande område. Observeras bör, att statens järnvägar går förlustig den rationaliseringsvinst, som elektrifieringen medför, i den mån den enskilda banans elektrifieringsarbeten gives företräde framför statsbaneföretagets egna arbeten, framhåller styrelsen.

Det synes angeläget, att myndigheterna vid behandlingen av byggnadstillståndsärendena taga tillbörlig hänsyn till önskvärdheten av att kontinuitet kan upprätthållas i elektrifieringsorganisationens arbete. Varje avsteg från den uppgjorda planen för den fortsatta elektrifieringen av vårt statsbanenät bör i görligaste mån undvikas.

Hos befolkningen inom de av dessa järnvägar berörda trakterna ha sedan många år förhoppningar väckts om förbättringar av deras trafikförhållanden. Tvenne gånger förut ha dessa förhoppningar gäckats genom att andra elektrifieringsprojekt än de i den ursprungliga planen upptagna skjutits emellan.

Även detta skäl talar för att elektrifieringen nu i ett sammanhang genomföres av linjerna Gävle—Söderhamn—Kilafors och Alvesta—Karlskrona med Emmaboda—Kalmar utan intrång av annan järnvägslektrifiering.

Under åberopande av vad här anförts få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 103 måtte uttala sig i enlighet med vad i motionen framförts.

Stockholm den 22 mars 1950.

Axel Mannerskantz.

John W. Jonsson.

Arthur Heiding.